

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: دیلوم انجنیر نسرين معروفی
۰۲ جون ۲۰۱۸

"کودکان کار" در محیط زیست خصمانه و دشمنانه

طوری که دیده می شود رشد و کلان شدن کودکان در عصر ما در محیط زیست خصمانه و دشمنانه که جز جنگ و کشت و کشتار، فقر و بدبختی و بهره کشی و استثمار و در کنار همه این مصیبت ها اخراج آنها از کشور های سرمایه داری و فرستادن آنها در آتشی که کشور های امپریالیستی در سراسر جهان به وجود آورده اند، هیچ دیدگاه بهتری که کودکان بتوانند رشد و نمو طبیعی خود را با داشتن آینده درخشان مملو از خوشی و شادی داشته باشند، وجود ندارد. کودکان می خواهند تا با دنیای پر از تخیل و خیال پردازی خود را مشغول و سرگرم بازی کنند. چنانچه با بازی کردن است که افکار و ایده های آنها انکشاف می نماید و در ضمن آنها هم مجبور هستند تا جهت رسیدن به یک آینده درخشان چیزی بیاموزند. آموختن یگانه شرایط سخت و مسأله غامضی از رشد کردن و نوجوان شدن است که باید برای آنها مهیا و میسر گردد. لکن اینطور نیست در عوض فقر کودکان در سراسر جهان افزایش می یابد و با افزایش فقر است که آنها فقط روز تا روز هر چه بیشتر با اجتماع دشمنانه و خصمانه مواجه می شوند.

طبق گزارشات: آماری را که دفتر احصائی کشورهای اروپائی انتشار داده اند، در سال ۲۰۱۶ در کشور المان ۱۹،۳ در صد کودکان پائین سن ۱۸ سال تهدید به فقر و محرومیت اجتماعی بوده اند و ۱۸.۴ در صد در سال ۲۰۱۲ بوده است. پس دیده می شود که روز تا روز فقر کودکان در کشور های سرمایه داری افزایش می یابد. لذا به مناسبت روز "کودکان کار" باید به صراحت گفت: به متمول ترین و سرمایه دارترین کشور در جهان، خجالت آور است. کشوری که تا می تواند در تولید مدرن ترین سلاحهای انسانکش و رشد و تقویت قوای نظامی جهت گسترش جنایات خود به میلیارد ها یورو به مصرف می رساند، ولی در مقابل طبق احصائی داده شده کودکان در شرایط فقر زندگانی می کنند و محروم از درس و تحصیل و رسیدن به یک آینده بهتری شوند و یا این که جهت تحصیل محتاج سرمایه گذاری پدران و مادران خود می باشند.

از کشور های سرمایه داری که کودکان در شرایط فقر زندگانی می کنند که بگذریم، میلیونها کودک دختر و پسر در جهان درگیر کار اند و علاوه بر این که نصف این کودکان از آموزش و پرورش مناسب، صحت و تفریح و آزادی های کودکان محروم اند، بیش از نصف دیگر آن مشغول اند از جمله "کودکان کار" به شمار می روند که در بدترین شرایط و در محیط های خطر ناک که قاچاق مواد مخدر و تن فروشی است، مورد سوءاستفاده قرار می گیرند. به همین ترتیب در

مناطق کشاورزی به عنوان نیروی کار ارزان و اکثراً هم به حیث نیروی رایگان در این بخش کار می کنند. در کشور هائی که از بی ثباتی سیاسی و اقتصادی توسط کشور های تجاوزگر رنج می برند، مانند کشور ما افغانستان، سوریه و یمن و به طور عموم کشورهای خاور میانه که درگیر جنگهای خانمانسوز امپریالیستی هستند، کودکان در شرایط و وضعیت نهایت دشوار به سر می برند که بیشترین تعداد کودکان کار در همین کشورها و در دیگر کشور های آسیائی به نام زندگی در واقع با مرگ دست و پنجه نرم می کنند.

داستان غم انگیز "کودکان کار" افغان خارج از بیان است. طوری که همکار پر درد و با احساس پورتال جناب "محمد عمر قریشی" در این چند روز اخیر در مضمونی که حاوی سه بخش بود، مفصل در باره "کودک کار" گزارش داده اند که مطالعه و انتشار آن را به هریک از خوانندگان پورتال توصیه می نمایم.

طبق گزارش شعبه کمک به پناهجویان ملل متحد، از شصت میلیون انسانی که در سراسر جهان در فرار و گریز اند، ۵۱ در صد آن پایان سن ۱۸ هستند. اکثر آنها به حیث برده های کار، سربازان کودک که حتا در درگیری های مسلحانه به حیث نیروی جنگ و همچنین توسط ازدواج های اجباری مورد سوء استفاده قرار می گیرند و یا هم مانند دو کودکی که یکی از افغانستان و دیگری از عراق که هر دوی آن در سرویسی که ۲۷ مسافر دیگر هم در آن نشسته بودند به روز چهار شنبه شب توسط پولیس مسلح "کرواسی" هدف گلوله قرار گرفتند که هر دو کودک به شدت زخمی شدند.

کودکان عصر ما اکثراً قربانی سیاست های کشور های امپریالیستی و دولتهای فاشیستی و دیکتاتوری هستند. قرار گزارش رسانه ها دولت امپریالیستی امریکا از اکتوبر سال ۲۰۱۷ اضافه از ۷۰۰ کودک مهاجر را از کشور اخراج نموده است. زمانی که دولت امریکا می خواهد تا یک کودک مهاجر را از کشورش اخراج نماید، طوری که در قانون آنها درج شده است، هرگز به آن عمل نمی کنند. به خصوص کودکانی را که تا به حال از پدران و مادران شان جدا کرده است، بیش از صد تن آن زیر سن چهارسال بودند. مقامات موظف امریکا اطفال را تا وراى سرحد انتقال می دهند که از آنجا یا به نهاد های حفظ و مراقبت داده می شوند و یا این که مجبور کرده می شوند تا در مزارع کار شاقه و اجباری را انجام بدهند و یا در بهترین صورت به فامیل ها جهت نگهداری و مراقبت سپرده می شوند، چنانچه در سال ۲۰۱۷ حدود ۱۵۰۰ کودک از نزد فامیلها ناپدید شده اند.